

myndighederne har faaet Opfordring til at give dem Tilladelse til at kjøbe kongelige Obligationer, netop fordi man ikke har troet at kunne finde tilstrækkelig betryggende Anvendelse for Vidlerne, og vi behøve ikke at gaae længer tilbage i Tiden, som den ærede sidste Taler bemærkede, end til at see, hvad der er skeet med Hypothekforeningerne, og hvad der er skeet med Kjøbstadreditforeningen. Disse Obligationer have Overformyndighederne havt Tilladelse til at kjøbe, og jeg troer heller ikke, at det for det nye Overformynderi var ubeløst ved den Affattelse, som § 8 havde, men jeg troer unegtelig, at Statsobligationer byde en ganske anden Sikkerhed end disse, og endvidere en ganske anden Sikkerhed, end Pant i faste Eiendomme til sin Tid gjør. Det kan meget let tænkes, at der er Tider, hvor Værdien af faste Eiendomme kan forandre sig, saa at det kan være meget usikkert at ublaane selv paa de Betingelser, hvorunder Umyndiges Vidler i Almindelighed ublaanes paa Pant; det er meget muligt, at dette ingenlunde giver tilstrækkelig Sikkerhed for $\frac{2}{3}$ af Taxationssummen. Jeg skal tillade mig at godtgjøre Grunden, hvorfor jeg har foreslaaet at indskrænke dette Obligationekjøb til de af Staten garanterede Papirer, og vil i saa Henseende netop blive staaende ved det Papir, som den ærede sidste Taler omtalte. Jeg nærer ganske sikkert den Anskuelse, at Nationalbankactier ere et sikkert Papir, men jeg anseer det dog for et meget uheldigt Papir for Overformynderriget at kjøbe. Det har undergaaet overordentlig store Fluctuationer med ikke saa ovenbreven lange Mellemrum, Coursen paa disse Actier har varieret fra 120 til 192 og fra 192 til 140, men jeg vil sige, at dette Papir har efter min Mening en aldeles forkeert Værdi, for Overformynderriget. Det har en Værdi som er meget naturlig og rigtig for den Rente, det giver, og det Privilegium, det har, men naar man seer paa Nationalbankens Regnskab, hvor stor Reservecapitalen er, og lægger det til Actiecapitalen, og man saa tager Hensyn til den Priis, i hvilken Actierne staae, saa vil man see, at det er en Priis, der kun er berettiget ved den Rente, dette Papir giver, men ingenlunde berettiget ved den Actiomasse, der er tilstede, og derfor mener jeg, at om det ogsaa

kan være betryggende nok for den private Capitalist, der selv har Ret til at vælge, hvad han vil, saa er det ikke betryggende nok for Overformynderriget. Der er et andet Papir, jeg tænker mig, der kunde komme ind i Overformynderriget, det er Obligationer, der komme ind fra Communer, jeg vil ikke sige Obligationer fra Søby Commune, men der kunde komme Noget, der lignede dem, og det kunde tænkes, efter de Anskuelser, man har gjort gjældende om at komme de enkelte Egne af Landet tilgode, at Fristelsen og Trykket for Overformynderen til at kjøbe saadanne smaa Communeobligationer kunde være allerstærkest, idet vedkommende Egn derved kunde faae et eller andet Gode. Jeg troer saaledes, at hvor der er Tale om Obligationer, der er det fuldstændig rigtigt at fastholde, at der skal være den danske Stats Garanti forbunden dermed, selv om det er indenlandske Obligationer. Jeg skal endnu kun med et Par Ord tillade mig at anbefale Thinget ikke at vedtage Forslaget under Nr. 22. Det giver Justitsministeren en Bemyndigelse, som han selv troer er urigtig at give ham, fordi han ogsaa nærer den Anskuelse, hvad jeg rigtignok er kommen til at gjentage en 4—5 Gange, men som jeg anseer for saa vigtig, at jeg maa gjentage det endnu engang, at det er at tvinge den Mand, der bestyrer Pengene med fuldstændig Ansvar, til at gaae ind paa en Forretning, som han selv anseer for usikker. Jeg troer virkelig, at man her bør gjøre Pengeninstituttbestyrernes Anskuelse gjældende, at man der maa lade Manden, der ikke har Tillid til en Forretning, have en ubetinget Ret til at sige Nei dertil.

L. C. Larsen: Efter hvad den høitærede Justitsminister har udtalt om Forslaget under Nr. 20, skal jeg tage det tilbage.

Da Ingen optog Forslaget, bortfaldt det.

L. C. Larsen: Med Hensyn til Forslagene under Nr. 24 og 25 skal jeg bemærke, at jeg troer, at de vilde fremme det, som man her sætter Priis paa, nemlig de directe Ublaane. Jeg kan heller ikke erkjende, at Forslaget under Nr. 25 i nogen Maade skulde være urigtigt